

The Beracha on Pizza & Franks in the Blankets /Yehoshua Grunstein

A] Source

השו"ע [או"ח סימן קס"ח- חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון]

<p>סעיף ז'- פת הבאה בכיסנין; יש מפרשים: פת שעשוי כמין כיסים שממלאים אותם דבש או סוקר ואגוזים ושקדים ותבלין...; וי"א שהיא עיסה שעירב בה דבש או שמן או חלב או מיני תבלין ואפאה [רמ"א=וי"א שזה נקרא פת גמור, אלא אם כן יש בהם הרבה תבלין או דבש...שכמעט הדבש והתבלין הם עיקר, וכן נוהגים) (רש"י וערוך וכן יש לפרש דעת רמב"ם);</p>	<p>סעיף י"ז- "פשטידא הנאפה בתנור בבשר או בדגים או בגבינה, מברך עליו המוציא וברכת המזון."</p>
--	---

קושיית ה"ט"ז [שם כ']... וק"ל: הא מסיק בש"ע לעיל ס"ז, דאם יש מילוי בעיסה הוה פת כסנין ואין לך מילוי גדול יותר מפשטידא?

B] ANSWERS to the contradiction

<u>פת הבאה בכיסנין Regular</u>	<u>A proper Sandwich</u>
<p>ט"ז [שם כ']... אלא דודאי יש בזה דין "כסנין" ואי קבע סעודה= מברך "המוציא", וע"ז קאמר; דה"א דפשטיד"א זו, אפי' קבע סעודה, לא יברך המוציא מכח דבשר עיקר!! קמ"ל דלא. ואע"ג דלא זכר כאן בש"ע דמיירי שקבע סעודה אין בכך כלום דאי בא הש"ע להשמיענו דאין בזה דין כסנין ויש חילוק בין מילוי בשר למילוי בשמים ה"ל להשמיענו זה לעיל בדין כסנין במקום שכי דיש דין כסנין מחמת המילוי. אלא ברור דאין חילוק דכמו שבשר ודגים באים ללפת הפת= כן באים פירות ללפת את הפת... וכאן ודאי הוה פת בכיסנין ויש בהן ברכת המוציא אם קבע עליהו.</p>	<p>ט"ז [שם כ']... בשם עמק ברכה- ראיתי שמחלק בין מילוי בשמי למילוי בשר ודגים מטעם דבשר ודגים באים ללפת הפת, וע"כ הוה טפל לפת משא"כ בפירו' דחייית ה"ט"ז [שם]- ולא כוון אל נכון, דהא הב"י כ' זה הדין בשם האגור, וז"ל; "אע"ג דבשר ודג"ו גביני עיקר =מברכין עליה המוציא, דמין דגן חשיב, " וסיים "דבתר חמשי המינים אזלי ש"מ דלא חשבי לבשר ודגים לטפל דא"כ לא הוצרך לטעם דחשיבו דגן וה' מינים? וע"כ נלע"ד דלא נתכונו יפה בזה.</p> <p>המשנה-ברורה [קס"ח/טז]- היינו אפילו בדלא קבע עליהו. ולא דמי ללפת הבאה בכיסנין דלא מברך עליהו "המוציא" בדלא קבע סעודה עליהו, דשאני התם דאין עשוין אלא לקינוח סעודה ולמתיקה, משא"כ פשטיד"א שממולא בבשר דרך לאכלם לרעבון וכדי לשבוע והוי כמו שאר פת ובשר כשאוכל כאחד.</p>

C] Epilogue: פת הבאה בכיסנין + other things

<p>ערוה"ש שם י"ז- משער בפת לבד.</p>	<p>מגן אברהם [על שולחן ערוך אורח חיים סימן קס"ח סעיף ו]- נ"ל דאם הוא קבע סעודתו עליו אף על פי שאכל עמו בשר ודברים אחרים ואלו אכלו לבדו לא היה שבע ממנו אפי"ה מברך המוציא וגי ברכות.</p> <p>אג"מ [או"ח גל"ב]- ולכן צריך ליזהר בחתונה כשאינו רוצה ליטול ידיו... שלא יאכל המיני קייקס דיש עליהו תוריתא דנהמא, דאם יאכל אף מעט קייקס הוא לפעמים כשיעור פת שאוכל בסעודה שלמג"א נחשב קביעות סעודה... ולכן במדינה זו שמצד ריבוי המינים אוכלין רק מעט לחם אין לו לאכול מקייקס רק פחות מהפת שרגיל לאכול</p>
---	--

D] קביעת סעודה

שו"ע או"ח קס"ח-ו- פת הבאה בכיסנין מברך עליו בורא מיני מזונות ולאחריו ברכה אחת מעין שלש, **ואם אכל ממנו שיעור שאחרים רגילים לקבוע עליו, אף על פי שהוא לא שבע ממנו מברך עליו המוציא וברכת המזון**...ואם אכל שיעור שאחרים אין קובעים עליו אף על פי שהוא קובע עליו אינו מברך אלא בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש דבטלה דעתו אצל כל אדם

בה"ל [שם]- **אע"פ שהוא קובע וכו'**: 'הוא דעת **הרא"ש** שחולק על **הראב"ד** שלדידיה אפילו במועט סגי כיון דהוא קובע ע"ז...ומ"מ נראה ברור דאם הוא זקן או נער שאכילתו מועט בטבע חייבין בהמוציא ובהמ"ז אם אכלו שיעור שדרכן תמיד לקבוע ע"ז כיון דכל בני מינים מסתפקין בשיעור אכילה כזו.

